

Szlovéniában és Olaszországban jártak hetedikeseink

Iskolánk diákjai ismét külföldi tanulmányi kiránduláson vehettek részt a Határtalanul! program jóvoltából: május 13. és 16. között Szlovénia és Olaszország természeti kincseit és magyar vonatkozású történelmi emlékeit fedezhették fel.

Az idei Határtalanul! kirándulásunk is igen változatos volt: két országban is járva a kis falvaktól egy fővárosig, a tengertől a hegyekig, a ragyogó napsütéstől a havas hegycsúcsokig sok mindent láthattunk a 4 nap alatt.

Hétfőn, a kora reggeli órákban intettünk búcsút Újpestnek, s Szlovénia felé vettük az irányt. Első állomásunkon, Lendván megtekintettük a Bánffy-Esterházy kastélyt, s a benne található Zala György-kiállítást: a kiváló művész leghíresebb munkái a Hősök terének szobrai, melyek miniatűr másai is részét képezték a tárlatnak. A kastélyban egy nagyszerű időszaki képzőművészeti tárlatot is megtekinthettünk: az osztrák Friedensreich Hundertwasser (1928 - 2000) és a japán Shoichi Hasegawa (1929-) alkotásaiból összeállított válogatás két világ – a Kelet és a Nyugat - találkozásának illusztratív bemutatására törekedett. Ezt követően felkapaszkodtunk a szőlőhegyre, ahol felkerestük a Szentháromság kápolnát, benne Hadik Mihály - a legenda szerint - törökverő hadvezér üvegkoporsóját. Innen csodálatos kilátás nyílt a Mura-völgyre! Utunkat Ljubljana felé folytattuk. A szlovén fővárosban felsétáltunk a várba, s megtekintettük az a börtöncellát, ahol 1849. május 5. és július 23. között Batthyány Lajos, az első felelős magyar kormány miniszterelnöke raboskodott, majd rövid sétát tettünk a hangulatos belvárosban. Este érkezünk a Bohinji-tó partján álló szállásunkra.

Kedd délelőtt tiszteletünket tettük az ukanci katonai temetőben: megkoszorúztuk az I. világháborúban elesett hősök emlékhelyét, és közösen elénekeltük a Himnuszot. Rövid megállónk során megcsodáltuk a Kranjska Gora hófödte hegycsúcsainál, majd délben a boveci záróerődöt és ágyúalagutat tekintettük meg. Innen mentünk Kobaridba, közsismertebb nevén - olaszul – Caporettoba. A hegyek közt megbúvó városka az I. világháborúban véres harcok szemtanúja volt: itt törte át a magyar hadsereg az olasz frontvonalat, s nyomult előre egészen Udinéig – Caporetto számunkra a csoda, az olaszoknak a szégyen szinonimája volt. Itt megnéztük a Nagy háborúnak emléket állító múzeumot, valamint a Mussolini parancsára építtetett osszáriumot is, mely 7000 olasz katona földi maradványait őrzi. Ezután kirándulást tettünk a türkizkék Isonzón átívelő Napóleon hídhoz, majd a lélegzetelállító Kozjak-vízeséshez a gyönyörű erdőn át. Az esti órákban érkezünk meg szállásunkra, Bovecbe, de előtte még elsétáltunk a Boka-folyó vízeséséhez.

Szerda hűvös reggelén szemerkélő esőben kapaszkodtunk fel az 1114 méter magas Klabukra, ahol egy évszázada az olaszok lövészárkai voltak, ám a hely varázsa nyomban elfeledtette velünk az időjárás okozta kellemetlenségeket: fentről csodás kilátás nyílt az Isonzó völgyére, a lövészárorendszer bebarangolása pedig valóságos kaland volt! Következő állomásunkkal „történelmet írtunk”, hisz a Határtalanul! kirándulások során iskolánk először jutott el Olaszország földjére – s közben a nap is kisütött. San Matrino del Carsoban először felkerestük a Halálrétet, amely nevét a hajdan itt húzódó lövészárkokban megbúvó géppuskások nyomán kapta, illetve a Kratochvil Károly ezredes által a nagyváradi 4. Honvéd gyalogezred emlékére állított gúlát. A település világháborús múzeuma is számtalan érdekességet tartogatott - a kiállított tárgyak különlegességéhez az is hozzájárult, hogy ezeket mind fémkeresőkkel tárták fel lelkes helyi hobbirégészek. Innen a doberdói csata helyszínére utaztunk, ahol személyesen is megtapasztalhattuk, milyen nehéz terepen kellett harcolniuk eleinknek: a karsztfennsíkba lövészárkot, a golyózápor ellen védelmet nyújtó fedezéket ásni ugyanis majdhogynem lehetetlen volt. Visintiniben felkerestük a Magyar kápolnát, melynek helyét még az utolsó magyar király, IV. Károly jelölte ki egy hadszíntéri látogatása során, de a felszentelésére egészen 2009-ig várni kellett. Délután következett a kirándulás (egyik) csúcspontja: elmentünk a tengerparton, egy kőszirten épült romantikus stílusú Miramare-kastályhoz, melyet idegenvezetőnk jóvoltából belülről is megcsodálhattunk. Az éjszakát ezúttal is Szlovéniában, Ajdovscinában töltöttük.

Az utolsó nap reggelén Vipavában megtekintettük Rostás Pál, a hős huszár szobrát, aki a napóleoni háborúk idején a spártai 300-at megszégyenítő bátorsággal vette fel a harcot a 60 francia gyalogossal és 7 lovassal. A helyiek szemtanúi voltak hihetetlen tettének, s a 30 puszkagolyóval leterített harcos sírja fölé emléket emeltek tiszteletük jeléül. Kirándulásunk zárásaként ellátogattunk Triesztbe, a pompás olasz kikötővárosba, majd egy rövid sétát követően indultunk vissza Budapestre.

Csütörtök este értünk haza számtalan csodás élménnyel gazdagodva. Mindenkinek jó szívvel ajánljuk a Határtalanul! programjait!